

Til § 32.

Denne bestemmelse svarer i det hele til § 25 i skoletilsynsloven af 1933, hvorefter skolerådet har den meget omfattende beføjelse at kunne give bevillinger efter frit skøn til visse formål med den virkning, at staten bidrager med halvdelen af udgiften.

Da denne bestemmelse blev givet, bestod der ingen tilskudslove med hensyn til privatskoler, og det var derfor naturligt, at en af de første beføjelser, man tillagde Skolefonden, var hjemmel til at støtte sådanne. Efter at sådanne love er givet og har givet meget store statstilskud til disse virksomheder, bør der ikke være mulighed for skolefonden til gennem denne bevilling at give yderligere statsstøtte til disse, og man har derfor ladet denne bestemmelse udgå.

Derimod har man opretholdt retten til at bevilge stipendier til unge mennesker til videre uddannelse, og denne skal bestå, uanset at der på finansloven findes bevillinger til samme formål.

Der findes i skoletilsynslovens § 25 under stk. 1 nr. 3 tillige hjemmel til at støtte trængende kommuner til ophjælpning af deres skolevæsen. Støtte til trængende kommuner gives ellers af indenrigsministeriet i henhold til bevilling på finansloven, og denne særlige regel til støtte til skoleformål, der ikke har været meget brugt, synes herefter rettest at burde bortfalde.

Bestemmelsen i stk. 4 om, at skolefonden i tilfælde, hvor staten ikke vil deltage i udgiften, kan give tilskud uden refusion af statskassen, stemmer med det nu i praksis antagne.

Fra gammel tid har visse skolefond kapitaler, der fra begyndelsen af var beregnet til dækning af de udgifter, der påhvilede rådene; om deres oprindelse henvises til redegørelsen (bilag I). I tilsynsloven af 1933 er det foreskrevet, at udbyttet af disse kapitaler skal anvendes fortrinsvis til dækning af disse frie bevillinger, men dette medfører regnskabsmæssigt omsvøb, og da disse kapitaler i det hele ikke spiller større rolle, foreslås det, at de skal kunne anvendes af skolerådet med undervisningsministeriets samtykke til formål, der er af betydning for amtsrådsrådskredsens skolevæsen.

Til § 33.

Det er undertiden hændt, at et skoleråd har ment at måtte afslå et andragende om tilskud, fordi den pågældende foranstaltning udelukkende ville komme en større købstad til gode. I sådanne tilfælde vil det kunne være naturligt, at staten bidrager til denne foranstaltning, når udgiften afholdes af købstaden alene, på samme måde, som når den afholdes af skolefonden, og bestemmelsen tilsigter at give hjemmel hertil. Begrænsningen med hensyn til, i hvilke tilfælde et sådant tilskud kan gives, ligger i kravet om, at det skal dreje sig om udgifter, der sædvanligt bæres af skolefonden, altså sådanne, der i landkommunerne ikke rimeligt bør bæres af den enkelte kommune, men bør fordeles på den større kreds, som skolerådet repræsenterer, f. eks. skoletandplejeordning el. lign.

Til § 34.

Denne bestemmelse svarer til § 26 i skoletilsynsloven af 1933.

Til § 35.

Denne bestemmelse svarer i det væsentlige til § 27 i skoletilsynsloven af 1933, der omhandler førstelærernes stilling i landsbyskolerne.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der bør kunne tillægges førstelærerne på landet ret til at føre tilsyn med de andre læreres undervisning udtaler loven af 1933 § 27 kun, at det påhviler førstelæreren af besørge skolens administration og føre tilsyn med den